

نکاح و فراق

ملت راقی و متمدن است و باید تعدد زو جات را منع کرد.

خلاصه تا آنجا که قوانسته اند در احوال ملل و اقوام مختلفه تحقیق و مطالعه نمایند این نتیجه بدست آمده که پس از طی شدن دوره پراکندگی افراد انسانی و پیدایش مجتمعات کوچک و محدود اولاد آدم مدت‌ها علاقه زوجیت بین زن و مرد وجود نداشته و رابطه ایندو باهم بدون هر قید و شرطی بوده و حتی آنجه را که بعضی از حیوانات رعایت مینمایند در انسان نبوده بنا بر آن انسان وحشی و همچ معنای نکاح را نداشته و رابطه آنها بیکدیگر صرف (مخالطه) بوده است.

اولین قیدیکه در مخالطه زن و مرد در مجتمع انسانی پدید آمد و میتوان آنرا بسیطترین انواع نکاح نام نهاد:

علاقة (مساکنه) است که هنوز هم در بعضی از طه ایف وحشی وجود دارد.

مساکنه عبارتست از آنکه شوهر در مدت حمل یا حمل و رضاع علاقه زوجیت خود را از زن سلب ننماید و با او بسر پرید بدون آنکه زن آبستن یا شیرده بتواند او را از (مساکنه) با زن دیگر منع نماید و باین ترتیب مرد میتواند در يك وقت با چند زن (مساکنه) نماید.

مهمنترین انواع زنانشونی که تا کنون تحقیق و مطالعه گردیده بقرار اتی است:

۱ - اباخه

۲ - زواج مشترک

۳ - تعدد ازواج

۴ - تعدد زوجات

۵ - زواج فردی بدون طلاق

۶ - زواج فردی باطلان

تعریف هریک:

مقدمه

نکاح عبارتست از علاقه ای که زن و مرد اجتماعی را بهم محروم و پیوند مینماید.

فرق عبارتست از آنجه که رابطه نکاح را بین زن و شوهر مقطوع می‌سازد.

نکاح ممکنست دائم یا موقت باشد. فراق هم همین حال را دارد.

در این مقاله هریک از اقسام نکاح و فراق را الجمالاً مورد بحث قرار میدهیم و ضمناً مقدرات قانون مدنی و قانون ازدواج را مطالعه مینماییم.

بیفائلده نیست قبل از اینکه بموضع مقاله پیور داریم بمتالاتیکه در موضوع نکاح و فراق در هیئت اجتماعی و ملل متفاوت دراز مدت متفاوت بوقوع پیوسته مورد بحث قرار دهیم.

مطالمات نام برده شده نشان مودهد که سیر تطور در نکاح تابع تطورات تاریخ بوده و پیرو اثرات محیط و مذهب و احتیاجات و معتقدات و مدنیتهای مختلف است ملل چه متمدن و چه غیر متمدن در موضوع زنانشونی آداب و مقرراتی دارند که گاهی يك ملت پس‌مانده با يك ملت متفرقی در این موضوع همدوش است و زمانی آداب يك ملت وحشی در امر زنانشونی ازاء ول متعی يك ملت متمدن را قیصر و بالا قرار است.

این است که در عصر حاضر هم اصولیرا که در ادوار قدیم نسبت بزنکاح و زواج شایع بوده درین ملل و اقوام مختلفه کیتی مشاهده مینماییم.

از این رو نمیتوان آداب و اصول ملت مخصوصی را در موضوع نکاح سرشق ملت دیگر قرار داد مگر از هرجهت بهم مشابه یا نزدیک باشند مثلاً در محیطی که عده موالید انان چند برابر موالید کور است نمیتوان گفت که تعدد زوجات در چنین محیطی برخلاف مذکور فلان

د - تعدد زوجات، عبارتست از آنکه مرد در آن واحد چند زن داشته باشد و اقسامی دارد که مجموع آنها بدو قسمت شده (محبود و غیر محدود) تقسیم می‌شوند و قسمتی را که اسلام جائز شمرده در این مقاله مرد بحث قرار خواهیم داد.

ه - زواج فردی بدون طلاق، عبارتست از آنکه زن و شوهر متفاوت بوده و مادام الحیات اختصاص بهم داشته و نتوانند یکدیگر را طلاق گردند - قسمتی از مسیحیان پیغمرو این طریقه می‌باشد و استدلال انسان این است که خداوند (حوا) را برای (آدم) آفرید و حوا، ضمی از اضلاع آدم بوده و مادام الحیات باهم بوده‌اند و طلاق بین آنها جائز شمرده نشده بود.

و - زواج فردی با طلاق - عبارتست از آنکه زن و شوهر متفاوت بوده و در موارد مخصوصه هم بتوانند بسب طلاق عامله زوجیت را فک نمایند - یهود «زیدشتیان» بعضی از شعب نصرانیت پیشوای این طریقه می‌باشد و همه آنها زنا را علت طلاق میدانند ولی یهود و نصرانیان انجیلی جهات دیگری را بهم علت طلاق دانسته‌اند - که از جمله آن ارتقاد است و آنکه بدین خود باقی مانده می‌تواند طلاق بخواهد.

نكاح و طلاق در یونان و رم قدیم

معتقد رویها و یونانیان قدیم این بود که انسان پس از مرگ یا در زمرة خدایان خواهد بود یا در سلط انتقامه هنگامی در سلط خدایان منسلک می‌شود که باز ماند گگان او برای او غذا بینند و قربانی نمایند و گرنه در خیل دیوان و بدکاران داخل می‌گردد.

از طرف دیگر هر خانواده‌ای خدایان مخصوص ذات که وجود آن خانواده بود و مرد خانواده می‌باشد تشریفات مذهبی را نسبت بخدا یان خانگی بخواه آورد و اون مرد

(*) بود و لازم بود که زوجه از افراد و اقوام از زواج باشد و در صورت غیر از این از زواج مودعه بنت بودند و بهین جهت ازدواج باخواهن و مادر جاوش بود.

الف - اباحه

در این قسم از زواج زن شوهر مخصوص دارد و در عین حال میتواند با مردان اجنبی (با اجازه یا بدون اجازه شوهر) رابطه داشته باشد.

در ایران قبل از اسلام (مزد کیان) و بند از اسلام (خرم دینان) و (پیروان ابو مسلم خراسانی) و (اوئده) و پیروان (المقفع) : سفید جامگان یا بقول اعراب می‌بینند قائل بابا (ب) بوده‌اند (۱)

ب - زواج مشترک :

عبارةتست از آنکه چند برادر چند خواهر را مشترک کرده و بین آنها زوج هم برازد و هر خواهر هم خواهرها است و هر خواهری زن هم برادرها می‌باشد.

ج - تعدد از زواج، عبارتست از آنکه زن در آن واحد چند شوهر داشته باشد و این بردو قسم است:

۱ - تبقی (مسنوب به تبت) و شرطش این است که همه شوهرها برادر باشند و هر برادر میتواند زنی را بخود اختصاص دهد در این حالت برادران کوچکتر از او در زن او شرکت دارند و زن وی به برادران بزرگتر جرام است و فرزند برادر بزرگتر اختصاص باو دارد و برادران کوچکتر عمدهای آن طفل می‌باشند و اختیار طلاق باز نست و زن بزرگتر و رأیس خانواده خداوند امر و نهی است (۲)

(۱) در تاریخ اخلاق در شرح اوصاف پیروان المقنع (۱۵۰ هجری) نوشه شده: سفید جامگان زن خوبیش را بیکند بلکه مباح دارد و چون مردی بمنزدیک زنی از در آید غلامی بر در خانه بمادر که چدن شوی آن زن برسد بمادر که زن با مردی در خانه است تا باز گردد و چون آنمرد برود وی بخانه خویش از در آید.

(۲) استرابون (وردخ یوفاقی) مینویسد: کیفیت نکاح اعراب یعنی قبل از مسیح (۴) چنین بوده که چند برادر یکزن میگرفتند و هریک که با او وارد میشد عصای خود را پشت در میگذشت تا دیگری اگر وارد شرد چگونگی را دریابد و برگرد و این زن در شب مختص بمنزدیک را دریابد و برگرد و این زن در شب مختص بمنزدیک را

۲- نکاح مفقط

۳- ملک یمین

در این مقاله از قسمت اول و دوم بحث خواهد شد.

مطابق مقررات اسلامی هر زنیرا که بتوان عقد کرد میتوان خواستگاری نمود و ماده ۱۰۳۴ قانون مدنی هم یمین معنی را تقریر نموده و در عین حال ممکنست زنیرا خواستگاری کرد که در هنگام خواستگاری عقد او جائز نباشد مثل زنی که در عده طلاق باهن است گه خواستگاری او مانع ندارد اما ازدواج با او تا انقضای عده جائز نیست.

مانع نکاح ممکنست موجب بطلان عقد باشد بدون حرمت ابدی چنانکه از روی جهل و عدم فردیگی زنی را که در عده طلاق یا عده وفات است عقد کنند (ماده ۱۰۵۱ مدنی)

و ممکنست موجب حرمت ابدی گردد مثل آنکه زنیرا که در عده طلاق یا عده وفات است با علم بعد و حرمت نکاح عقد نمایند (ماده ۱۰۵۰ مدنی) .

و ممکنست مانع نکاح ، فقط موجب بطلان عقد باشد مانند نکاح با محازم (پدر و مادر و غیره) که ذاتاً حرام است و مبطل عقد است و علم و جهل ناکج سب بطلان با حرمت عقد نیست .

و ممکن است مانع نکاح کیفیت مهر باشد مانند آنکه دو زن بیک مرد عقد شوند باین ترتیب که مهر هریک نکاح دیگری باشد .

مانع نکاح ممکن است استیفاء عده (عده زوجات) باشد چنانکه در عقد دائم (باشرط حریت زوج) یعنی از چهار زن (حرمه) یا دو (امه) نمیتوان عقد نمود و عقد سومی یا پنجمی حرام و باطل است .

مانع نکاح ممکن است (دیانت) باشد مانند نکاح مسلمه با غیر مسلم (ماده ۱۰۵۹ قانون مدنی)

میباشد بکاج شرعی مقول شده باشد زن گرچه در تشریفات مذہبی خانواده دخالت داشت و هلا بر اتش مقدس شراب می افشارند ولی ریاست خانواده و ریاست مذهبی خانواده با مرد بود - و اگر خانواده ای اولاد ذکو نداشت اولاً اجداد آن خانواده از سات خدایان خارج میشدند و ثانیاً مذهب خانواده نابود می شد زیرا دختر نمیتوانست قایمقام پسر باشد مضائقاً وقتی دختر شوهر میگردد علاوه بر مذهبی خانواده پدری از او سلب میشود و بمذهب شوهر مذهب میگردد باین جهت نکاح ازدواجها مذهبی شمرده میشود و طلاق تقریباً محل بود زیرا از جمله شرائط آن این بود که زوجه با حضور کاعن و شهود میباشد بخرايان خانگی و مذهب شوهر امن نماید و این امر مهمی بود و اجازه داده نمی شد مگر وقتی که زن متزدن و فرزاباشد اما اگر مرد عقیم بود زن اجازه داشت که بیکی از اقوام شوهر تا مکین نماید تا پسری از او متولد شود و بس از مرد خانواده رئیس مذهب و رئیس خانواده باشد و چندین پسری را مرد خانواده به پسری میپذیرفت و به خدایان خانه مانند فرزند اعلی خود با تشریفات مذهبی معرفی میگردد .

آداب مذهبی مزبور در قوانین رم و یونان تأثیر نموده بحدیکه در قوانین خود تجرید از حرام شمردن و اشخاصی را که تأهل نمیگردد مجازات میدارد - وقتی هم که قانون منع تجرید لغو شد باز مدت‌ها بر حسب عادت و مذهب دیگرین عالم تأهل و مجرد زیستن ممنوع بود .

نکاح و فراق بمحض احکام مذهبی شیعه

و مقررات قانونی ایران

گهقیم نکاح شلقه است که زن و مرد اجنبي را بهم پیوند میدهند و محروم میسازند اما در لغت بچند معنی است و از عباره معانی آن « عقد » است و در شرعاً لام باطلیق به عقد مخصوص میشود که عقد ازدواج باشد در اسلام ازدواج به طریق ممکنست از اینقرار :

۱- نکاح دائمی .

وجوب حرمت ابدی نمیشود.

شوهر حاضر (با امکان موافقه) جائز نیست که بیش از چهار ماه با زن خود نزدیکی نکند. اگر کسی چند زن داشته باشد باید رعایت همه آنها را ننماید.

هر گاه قبلاً از بلوغ زوجه بسن نه شوهر با او موافقه و نزدیکی نمود و موافقه سبب افشاء شد زن از زوجیت شوهر خارج نمیگردد و شوهر باید نفعه او را بدهد ولی از حیث موافقه بهم حرمت ابدی حاصل ننمایند. افشاء عبارت است از آنکه مجری حیض و بول یا بول و غامطه یکی بشود.

اویاء عقد

اویاء عقد عبارتند از:

۱- پدر و جد پدری (هر اندازه که بالا برود)

۲- وصی.

۳- حاکم.

پدر و جد پدری (هر اندازه که بالا برود) بر فرزند صغیر و صغیره و همچنان بر فرزند بالغ سفیه و مجتنویکه سفه و جنون آنها متصل بزمان صغیر باشند ولایت وارند (ماده ۱۱۸۰ و ۱۰۴۲ قانون مدنی) و هر گاه ذر مورد جواز ترجمه زوجین زبان یکدیگر را ندانسته باشند ممکنست وسیله یک یا دو مترجم عادل بدرو زبان لفظ ایجاد و قبول ترجمه گردد.

حکم

۱- طرفین عقد صغیر باشند و مجری صیغه هم باشند حکم بزوجیت داده نمیشود زیرا الفاظ ساده از ناحیه صغار بسبب فقدان قصد انشاء و اراده اعتبار شرعاً ندارد (ماده ۱۰۶۴ قانون مدنی)

ب- طرفین عقد دیوانه باشند خواه جنون دائمی داشته باشند و خواه ادواری باز حکم بزوجیت داده نمیشود (این فرض در صورتیست که عاقد خود آنها باشند) و در جنون ادواری علت عدم حکم بزوجیت احتمال عدم اتفاقه در هنگام عقد میباشد (ماده ۱۰۶۴ و ماده ۱۲۱۱)

صیغه عقد نکاح

صیغه عقد (اجماعاً) عبارت است از ایجاد و قبول، ایجاد و قبول اگر بزبان عربی اداء گردد باید حتماً بیکنی از الفاظ سه گانه: زوجت، انکختک، متختک گفته شود - اکنون بدو لفظ اول در عقد دوام نیز مورد اجماع است اما بیان ایجاد بالفظ (متختک) محل اختلاف است و بعضی آنرا مخصوص عقد اتفاق طابع میدانند و بیان ایجاد بصیغه ماضی محل اختلاف نیست ولی بصیغه (امر) مورد اختلاف است بعضی جائز و برخی جائز نمیدانند و در عقد دائم افظ ایجاد بصیغه مضارع و مدقق قبل جائز نیست - گوینده باید (قصد انشاء) داشته باشد - و مقصود اخبار نباشد اما (قبول) لفظی است که دلالت صریح برضای (ایجاد) داشته باشد چه لفظاً مطابق لفظ (ایجاد) باشد یا معناً مطابقت ننماید.

تقدم و تاخر ایجاد و قبول در مقام اداء مورث بطلان عقد نیست ترجمة الفاظ مزبوره در صورت عجز و همچنین اشاره در مورد گنک ولاں باشرط آنکه مفهم مقصود باشد جائز است و توکیل غیرشرط نیست (ماده ۱۹۲ و ۱۰۶۶ و ۱۰۷۱ قانون مدنی) و هر گاه ذر مورد جواز ترجمه زوجین زبان یکدیگر را ندانسته باشند ممکنست وسیله یک یا دو مترجم عادل بدرو زبان لفظ ایجاد و قبول ترجمه گردد.

مستحبات

در نکاح مستحب است که زوجه دوشیزه و یا زن باکره باشد - عفیف و از خانواده ای باشد که مতهم نباشد - کفو شوهر باشد (لحاظ از کفو ایمان و اسلام است).

زوج قبل از ازدواج زوجه را به بیند و محسن اورا دریابد - گرفتن زن نزا مکروه است اشهاد و اعلان عقد پسندیده است.

آداب نکاح

قبل از نه سالگی موافقه بازوجه جائز نیست ولی

(قانون مدنی)

اما اگر مرد قسم را رد نمود وزن بصفت دعوای خود و بعدم علم به آنچه که مرد دعوی کرد قسم باد نمود حکم بمنفعت زن داده میشود -

در حالت سوم حکم بمنفعت زن داده میشود و باید بازم علم به دعوای مدعی علیه (دعوای زوجیت مدعی عالیه نسبت بخواهر مدعیه) قسم باد کند -

در حالت چهارم بمنفعت مرد حکم داده میشود و مرد باید قسم باد کند که شوهر مدعیه نیست

در حالت پنجم حکم بمنفعت مرد داده میشود مگر جهاتی یافت شود که بینه زن را برینه مرد ترجیح دهد از قبیل تقدیر تاریخ و مدخله بودن زن -

(سبب آنکه دعوای مقدامیین اصلی بسبب و رود ثالث از بین میروند این است که جمع بین دو خواهر جائز نیست - ماده ۱۰۴۸ قانون مدنی هم جمع بین دو خواهر را از موانع نکاح شمرده -)

و - اگر کسی زنی را عقد کرد و دیگری مدعی زوجیت زن شد :

۱ - مدعی بینه داشته باشد - حکم بمنفعت او داده میشود -

۲ - مدعی بینه نداشته باشد ، متفق جمعی از علماء این است که دعوای او قابل ترتیب اثر نیست زیرا بدون بینه دعوای مسموع نیست -

وعده ای میکویند فیقوان دعوا را استقامع نکرد زیرا اقرار زن در اینمورد حجیت ندارد و جمی در حالت اخیر اتیان بقسم رالازم شمرده اند .
(بنابر این حکم قضیه نظری است)

۳ - شرط صحت عقد این است که زن و شوهر باهم یا اشاره یافته قاطع تعبیین و تشخیص گردند (ماده ۱۰۶۷ قانون مدنی) دلیل این شرط (اصل) و (اجماع) است بعلاوه هرگاه زوجین شناخته نشوند ممکنست غرر و ضرر حاصل گردد .

بنابر طبق مرفوم اگر مردی چند دختر داشته باشد و یکی از آنها را بدون ذکر اسم یا بیان ممیز ات

ج - طرفین عقد ممت باشند - و حالات ممکن است فرض شود اول آنکه پس از هشیاری عقدرا امضاء نمایند دوم آنکه پس از هشیاری عقد را امضاء ننمایند .

در صورت ثانی متفق علیه است که عقد صحیح نیست زیرا شرط صحت وجود اراده و قصد انشاء و سلامت عقل است و در صورت امضاء عقد پس از هشیاری دو عقیده وجود دارد .

یکی بر صحت نکاح و چنین نکاح را بمنزله نکاح فضولی میدانند که بعد از امضاء ناقذو صحیح است دیگری بر بطلان عقد و میگویند عقد فضولی اختصاص بعقد صحیح دارد نه به عقد یکه در اصل فاسد و باطل باشد (ماده ۱۹۵ و ۱۰۶۴ قانون مدنی)

(ر) حضور شاهدین عدیین شرط صحت عقد نیست ولی چنانکه اشاره شد مستحب است که عقد با حضور شهود باشد زیرا در موارد تهیت و میراث و نسب و شیره شهادت عدول موثر است

و هر گاه زوجه با افاده و روشنده باشد حضور ولی لزومی ندارد (ماده ۱۰۴۳ و ۱۱۹۳ قانون مدنی)

هر گاه مردی مدعی زوجیت زنی شود و خواهر آن زن خود را زوجه آنمرد بداند ، چند حالت ممکن است تصور شود :

۱ - زن (مدعیه) مدخله نباشد و هیچیک از مقدامیین بینه نداشته باشد
۲ - زن مدخله باشد و هیچ یک از طرفین بینه نداشته باشد .

۳ - زن بینه داشته باشد و مرد نداشته باشد ،
۴ - مرد بینه داشته باشد و زن نداشته باشد .
۵ - هر دو بینه داشته باشند .

در حالت اول و دوم سبب رجحان اصل عدم ازدواج حکم بمنفعت مرد داده میشود بشرطیکه مرد سوگند باد گند که مدعیه زوجه او نیست و علت اتیان بقسم قطع دعوای است .

ل - دختر بالغه رشیده هرگاه بدون اذن والی شوهر نماید عقد صحیح است (ماده ۱۱۹۳ مدنی) و هرگاه والی چندین دختری را شوهر داده باشد صحت عقدتوقف بر اجازه دختر است . (عقد فضولی است و بدون اجازه نافذ نیست)

ل - اما اگر ولی صغیر یا صغیره (پدر و جد پدری نباشند) و آنها را شوهر دهند یا برای آنها زن بگیرند صحت عقد متوقف با اجازه زوج یا زوجه پس از بلوغ ورشد آنها میباشد .

م - وصی نمیتواند صغار موصی را تزویج نماید زیرا ولایتی ندارد و لو وصیت بازدواج آنها وسیله وصی شده باشد چراکه موت موصی موجب قطع ولایت است و ولایت قابل انفعال نیست .

ن - حاکم (پس از پدر و جد پدری) ولی صغار است و میتواند باللحاظ شبطه صغار آنها را شوهر دهد یا برای آنها زن بگیرد ولی صحت عقد موکول با اجازه صغیر یا صغیره پس از بلوغ ورشد است .

س - نکاح فضولی جائز است ولی متوقف با اجازه است بنابراین مادام که زوج یا زوجه عقد را رد نکرده اند نمیتوانند به عقد دیگری در آیند .

مع - هرگاه دو صغیر را پدران آنها بهم عقد نمایند و یکی مرد از دیگری ازث میبرد زیرا اجازه آنها پس از بلوغ شرط صحت عقد نیست ولی اگر عاقد غیر از پدر و جد پدری باشد عقد بمنزله فضولی است و متوقف بر اجازه است در اینحال اگر هر دو یا یکنفر از آنها فوت نمایند عقد باطل است و هرگاه احد از زوجین زودتر بالغ شد و عقد را اجازه نمود عقد نسبت با لازم میشود و چنانچه مرد سهم طرف دیگر عقد از ترکه میت مجزی شده و تا بلوغ طرف عقد باقی میماند و پس از بلوغ طرف عقد هرگاه عقد نمایند و مذکور را رد کرد عقد باطل میشود و ترکه سوا شده بین ورثه متوفی تقسیم میگردد (البته بارعایت مقرر از ارث) و هرگاه عقد را اجازه نمود باید قسم بخورد که اجازه عقد بسبب

دیگر شوهر بدهد .

۱ - هرگاه فرد معینی را عقد نکرده باشد نکاح باطل است .

۲ - هرگاه عقد او مباین عقد شوهر باشد نکاح باطل است .

۳ - هرگاه پدر عقد فرد معینی را کرده و شوهر عقد نکرده باشد نکاح باطل است .

دلیل بطایران نکاح در هرسه وجه فقدان عقد است .

اما اگر داماد و پدر عروس دختر معینی را عقد کردهند و بعد از عقد در موقود علیهای اختلاف حاصل نمودند باین معنی که معمود علیهای همان دختر است که قبل از عقد بودند یا دیگریست ؟

چگونه باید حکم داد ؟

جماعتی از علماء عقد را باطل میدانند و دلیل آنها همان لوله (عدم عقد) و اختلاف عقد است .

برخی دیگر مطلاقاً عقد را باطل نمیدانند و میگویند هرگاه زوج قبل از عقد همه دخترهای دیده باشد قول پدر زوجه حجت است و باید دختری را که هنگام عقد عقد کرده بوده بداماد بدهد . و اگر زوج دخترها را قبله ندیده بود عقد باطل است .

ح - هرگاه پدری ولایتاً دختر صغیره خود را هنکاح کسی درآورد پس از بلوغ اجازه ننانی زوجه شرط نیست و این حکم اجماعی است اما نسبت بصغریر دو قول احتمل واضح قرائین این است که صغیر یا صغیره ننانی زناره عقد کرد و پدر صغیر هم اورا برای دیگری عقد نمود .

هرگاه تاریخ عقد متفاوت باشد تاریخ مقدم مناط اعتبار است و هرگاه مقام را باشد عقد (جد) صحیح است .

ی - هرگاه پدر یا اجد فرزندان بالغ سفهی یا مجنون خود را (که سه و جنون آنها متصل بزمان صغر باشد) شوهر یا زن دارند پس از افائه مجنون یا صفیه حق فسخ ندارد (اجماع)

- ج - تعیین میزان مهر (اجرت) و بیان آن در
ضمن عقد
- د - تعیین مدت نکاح (و تابع قرارداد طرفین
است .)

حکم

- ۱ - هرگاه ذکر اجرت یا مدت نشود عقد
باطل است .
- ۲ - شرایط قبل از عقد قابل ترتیب اثر نیست .
- ۳ - درنفی ولد در عقد انقطاع احتیاج بالمان نیست
ولمان مخصوص به عقد دائم است
- ۴ - در متنه (عقد انقطاع) طلاق نیست و بسبب
بذل مدت یا انقضای آن عقد فثی میشود ولی قول مشهور
این است که در عقد انقطاع ظهار واقع میشود
- ۵ - در نکاح منقطع زوجین از یکدیگر ارث نمیرند
(ماده ۹۴۰ قانون مدنی) ولی هرگاه شرط بمیراث کرده
باشند جمیع معتقدند که از هم ارث میدانند و نفوذ تمہات
را در این مورد هم جاری میدانند و جماعتی حقیقه
دارند که ارث از مقررات شرعیه است و قرارداد ر آن
تائیروی ندارد و بنابر این اگر شرط بمیراث هم شده باشد
قابل ترجیب اثر نیست .
- ۶ - تجدید عقد قبل از انقضاء مدت جائز نیست
(خواه عقد مجدد عقد دائم باشد و خواه عقد منقطع .)
موضوع طلاق و اقسام دیگر فراق در مقاله دیگر بیان
سید صالح - صالح
خواهد شد -

طبع در ترکه نبوده و چنانچه اجازه کننده زوجه باشد
مستحق نصف مهر هم میباشد .

اما این حکم در عقد فضولی نسبت بکبار جاری
نیست و فوت هریک موجب بطلان عقد است .

ف - اگر پنج زن را یکجا به عقد دائم در آورند
عقد نسبت به چهار نفر یکه شوهر اختیار نماید صحیح است

و نسبت به پنجمی باطل
ص - شوهر یکه چهار زن دائمی دارد هرگاه بعضی
از آنها را بطلاق رسمی مطلقه نماید قبل از انقضاء عده
نتیتواند بعای مطلقه زن دائمی بگیرد و هرگاه گرفت
عقد باطل است اما اگر طلاق باشند باشد اشکالی نیست
و همچنین است هرگاه شوهر زن را طلاق گفت و خواستار
عقد خواه زنی گردید (در طلاق باشند عقد صحیح و
در طلاق رسمی باطل است .)

ق - هرگاه کسی دو خواهر را یکجا عقد نمود
و یامقارن هم عقد کرد هردو عقد باطل است و در صورت غیر
از این عقد بتاریخ مؤخر باطل است .
بیش از این در موضوع عقد دائم چیزی نگفته
و طالبین تحقیقات بیشتر باید بکتب فقهیه مراجعه کنند .

اما نکاح منقطع

ارکان نکاح منقطع چهار است :

الف - صیغه عقد (مطابق مقررات نکاح دائم)
و فقط این تفاوت حاصل است که لفظ ایجاب و قبول را در
نکاح منقطع باقصد انشاء بصیغه مضارع هم جائز است که
بیان کرد

ب - زوجه باید مسلمه یا کتابیه باشد